

heldigvis dokumentere ved at henvise til de Udtalelser, hvormed jeg i Landstinget, da Forslaget kom op der efter at være vedtaget her, gjorde Rede for hele Sagens Gang og dens Udfald i Folketinget. Sagen var til første Behandling i Landstinget den 30. April i Fjor, og i min Redegørelse for Sagens Gang endte jeg med dels at udtale Haab om, at det trods det sene Tidspunkt, hvorpaa Sagen var kommen til Landstinget, skulde lykkes at faa denne lille Lov om de 100,000 Kr. igennem, dels at sige, hvad man kan finde i Landstingsforhandlingerne for i Fjor, Spalte 1387: „Rigsdagen kan da tage Stilling dertil, saa at der efter Vedtagelsen af en Lov kan foretages en Udbydelse af Arbejdet, uden at det sinkes ved nye Undersøgelser“. Det fremgaar tydeligt nok af denne Udtalelse, at det fra min Side har været Forudsætningen, at for saa vidt Rigsdagen ikke skulde acceptere et af de Tilbud, som muligvis maatte komme sammen med Lovforslaget, der da først vilde være at vedtage en Lov og derefter en Udbydelse af Arbejdet. Det, som jeg mente var Fordelen, var, at saa snart Loven var vedtagen om en bestemt Linie, havde man alle de detaillerede Undersøgelser, det hele var klart, saaledes at Dagen efter, at Loven var underskrevet, stod Udbydelsen i de Blade, hvor man bekendtgør den Slags Arbejder, i Stedet for at man, hvis Loven var bleven vedtagen sidste Foraar, skulde have foretaget nøjagtig samme Undersøgelse — det vil sige, man havde antagelig været indskrænket til at foretage Undersøgelse for een Linie, fordi Rigsdagen saa nok havde bestemt, hvilken det skulde være —, og saa kunde man alligevel ikke have begyndt paa Arbejdet før til Foraaret. Saa jeg tror, at selv om vi holde os til det rent saglige, om jeg saa maa sige, havde det fremmet Arbejdet, og vi havde faaet Forslaget, saaledes som det var Forudsætningen og for Resten ogsaa stod i selve Loven, ved Begyndelsen af Rigsdagssamlingen.

Men dernæst kan det ikke nægtes, at det, at man kun har foretaget en Udbydelse for en bestemt Linie, den østlige af de to, der kan være Tale om fra Masnedø til Falster, har skabt nogen Uvillie — det have vi allerede hørt ved Finanslovens anden Behandling — fra deres Side, der

have Interesse for at faa en anden Forbindelse. De sige: Ministeriet har egentlig præjudiceret Sagen derved, at det kun har fremskaffet Tilbud paa den Linie, som Ministeriet nu er kommet til Klarhed over er den mest fornuftige. Jeg er fuldstændig enig med Ministeriet i, at det vil ikke være klogt at gaa over Møen, og at det vil være alt for kostbart at gaa til en Tunnel, saa for saa vidt kan jeg ikke i Realiteten indvende saa meget imod den Linie, Ministeriet har foreslaaet. Men jeg tror ikke, det har gavnet Sagen, og naar det nu falder sammen med, at vi først paa et saa sent Tidspunkt som i Midten af Marts Maaned faa Sagen til Behandling, saa har jeg Lov til at sige som en Tilhænger af Sagen, at jeg finder, Ministeriet kunde have stillet sig saaledes, at der havde været bedre Chance for at faa noget ud af den, end der er nu. For jeg maa jo indrømme, at de, der have deres Betæneligheder, med nogen Ret sige: I maa ikke forlange af os, at vi i Løbet af 14 Dage i Folketinget skulle kunne tage Bestemmelse om en Sag, der er af saa stor Rækkevidde, og hvor der er saa mange forskellige Forhold, der med Rette kræve Overvejelse og Undersøgelse. Vel var det rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) i Gaar sagde, at Sagen foreligger jo nu langt anderledes oplyst — det skal jeg ogsaa gerne indrømme — end i Fjor, og at det for saa vidt er langt lettere for Folketinget at tage Stilling til Sagen, end det var i Fjor. Men ikke desto mindre maa det indrømmes, at der er en hel Del Forhold og Spørgsmaal, der for et Udvalg er Grund til at tage under nærmere Overvejelse.

Som et af disse Spørgsmaal, som jeg ogsaa haaber Udvalget vil tage under Overvejelse, vil jeg gerne nævne dette, om man dog ikke skulde holde sig til den vestlige Linie. Nu ved jeg ikke — men det vil man jo let kunne faa oplyst i Udvalget —, om der enten fra det samme Firma, som er kommet med dette udmærkede Tilbud her, eller maaske fra et andet Firma foreligger Tilbud paa den vestlige Linie. Hvis ikke der gør det, er man nødt til at regne rent proportionalt og sige: Da det Tilbud, her foreligger, er